

3. januar 2021 - 2. nedelja po božiču

(Sir 24,1-4.8-12) TUKAJ

Učitelj modrosti Jezus Sirah je svojo knjigo napisal v hebrejščini v Jeruzalemu med leti 180 in 171 pred Kr. Pisec - s polnim imenom Jezus Ben Sirah - je bil ugleden Jeruzalemec, pismouk, ki je bil že od mladosti prežet z ljubeznijo do (Mojzesove) Postave in si je prizadeval, da bi tudi drugim posredoval sadove svojega razmišljanja. Ker je bil sam vnet iskalec modrosti, je znal izkoristiti svoja - več ali manj uradna - potovanja v tujino. Kljub njegovi zavzetosti za tempelj, duhovništvo in bogoslužje, ni mogoče trditi, da bi bil duhovnik. Sirahov vnuk je hotel knjigo kakih 50 let pozneje narediti dostopno tudi Judom, ki so živeli v diaspori v Egiptu in niso znali več hebrejsko, zato jo je prevedel v grščino.

Nedeljski odlomek je iz 24. poglavja, ki se po svoji obliki močno razlikuje od ostale knjige. Je pesnitev, v kateri modrost hvali samo sebe in se zaključi z razlago Siraha samega. Berilo je vzeto iz prvega dela te pesmi, ki je himna *stvarjenju* in izvira iz starega Orienta ter opeva moč Boga in veličino njegovega dela. Med Stvarnika in stvarjenje se postavi *modrost*, ki izhaja iz Bog in vsaki ustvarjeni stvari predstavi samo sebe. Če primerjamo to besedilo z veličastno himno v Knjigi pregovorov (8,22-31), vidimo, da je Sirah v nedeljskem odlomku ostal zvest temu obzorju. Modrost, Božja moč, ki ureja svet, se je izoblikovala v Postavo in je našla v Izraelu kraj, kjer se uresničuje na čisto posebno veljaven način.

V krščanstvu je skrivnostna podoba Modrosti doživela dvojno razlago. Po eni strani postane *druga Božja oseba*, Logos, ki izhaja iz Boga, preveva svet in živi v skupnosti svetih. Na drugi strani pa je bolj zamotana razlaga, katere razvoj je danes težko ugotoviti v podrobnostih. V njej se Modrost poistoveti z *Marijo*, deviško materjo, razglašeno za "Sedež modrosti".

In pomen tega za danes, za naše okolje? Predvsem gre za zavest *skrivnostne navzočnosti Boga v svetu*, kjer ni mišljen samo naš svet, ampak celotno vesolje. Za krščanskega znanstvenika svet ni dokaz za Boga, ampak simbol Božje modrosti "prvo učlovečenje Boga". Za dokaz: zlepa ni kdo tolikokrat omenjal Boga, kot eden največjih umov, ki jih je kdaj rodilo človeštvo: Albert Einstein. Toda Božja modrost je skrita. Kristjan vidi tudi temne plati sveta: nevarnosti, trpljenje, bolezni, smrt, nasilje, uničenje; sem lahko mirno prištevamo tudi slovensko spako politike levičarjev naših dni. To je "zavračanje" učlovečenja v delovanju sveta. Jezus Kristus pa je odgovor Boga na to zavračanje, je "drugo učlovečenje", ki prinaša

luč v temo, življenje v grob, vstajenje v smrti.

Opomba: Priporočam, da tisti, ki žele o tem izvedeti več, pogledajo predavanje, ki ga je imel zagrebški univerzitetni profesor fizike in akademik dr. Vladimir Paar. Najdete ga na

https://www.youtube.com/watch?v=2bRvb7Dk4_E&ab_channel=mrtvikut

in mu ni pod častjo predavati tudi na srednji šoli, kar najdete na

https://www.youtube.com/watch?v=bWEnLnVUsg&ab_channel=Iskreno